רבלה מג' וקבלה – In a case where he lowered his hand below 3 טפחים from the ground and he received it.

Overview:

רבי אבהו – and we need to say that רבי אבהו - who limits the משנה to a situation where the receiver's hand is below 3 טפחים – maintains

TAKT - that the binding of the hand to the body **is considered binding,** meaning that even when one's hand is below 3 מקום and it is therefore considered as if it is actually on the ground (and a 'קום ד'), however if the person's body is in a different רשות from his hand, we do not consider that person's hand totally at rest in the רשות where the hand is, rather we say that the hand is attached to the body and is drawn to the רשות of the body.

רבי אבה אגד – for if we were to say that רבי אבהו does not consider the hand to be bound to the body, but rather we view it as being totally at rest in the rwince it is, there would be a difficulty;

מתוכה מתוכה לעיל דנטל עני מתוכה – why did the משנה teach us previously, that only when the עני took the object from the hand of the בעה"ם, and withdrew it to the רה", only then is the עני חיים? If we maintain that אגד יד לא שמיה אגד יד לא שמיה אגד וf we maintain that עני היים, for -

בעה"ב בעה"ב even if the בעה"ב put the object into the s'עני hand put the object into the צני hand הייב העני כשהוציא should also be חייב העני cube hand from the '"ה to the רה"ר.

How can this be? The עני seemingly did not make an עקירה from the יד בעה"ב, rather the בעה"ב placed the object into the יד העני, so where is the תוספות? עקירה explains:

"עני' ביון דיד העני מיירי מיירי ביון אור – since the situation is that the s' עני' – hand is also below ג' טפחים from the ground. How do we know this? –

דמסתמא די בעל הבית ויד עני איירי בענין אחד – for it is to be assumed that the – for it is to be assumed that the rostions, let us go back to the actual case of the משנה, where the עני הייב פועני הוצאה – הוצאה – הייב או עני איירי בענין היירי הייב או הייב פועני הייב או משנה הייב פועני הייב פועני הייב או משנה הייב פועני הייב פוענ

יד של בעל מתוך ידו של בעל הבית – when the עני removed the object from דהא כי נטל מתוך ידו של בעל הבית

"דרי למטה הוי - which – the יד בעה"ב – was below ג' טפחים, for otherwise, if the עני שפטול שפטול, for הוצאה הוצאה שפטול שפטול would not be הוצאה הוצאה הוצאה שפירה הוצאה שפירה הוצאה שפירה מעל גבי מקום ד' עקירה מעל גבי מקום ד'

"ל מנה מג' במי למטה הידא יד עני נמי למטה מג' was obviously also below ג' טפחים, for it would be most unusual to say that the יד בעה"ב was immediately below the ג' טפחים ג' טפחים that removed it from his hand was immediately above the ג' טפחים ג' טפחים level. It is more natural to assume that both their hands were below the ג' טפחים x' level.

Summary:

We must say that רבי אבהו, who explains that the משנה is in a case where the receiver received the object while his hand was below 3 טפחים from the ground, maintains that אגד יד שמיה אגד. For if he would hold אגד יד שמיה אגד, then the חיוב הוצאה for the עני would be, not only when the חיוב הוצאה the object from ביד העני but even when the בעה"ב placed the object אלמטה מג' טפחים.

Thinking it over

- 1. Understand why תוספות proof that אגד יד שמיה אגד is only according to רבי אבהו.
- 2. Does רבי אבהו maintain that we need a מקום ד' ברה"?
- 3. How do we reconcile the שיטה אגד יד לא שמיה אגד with the (ג,א) that states ידו לא נייח?
- 4. Is there any room for attempting to refute תוספות proof?
- 5. Why did not תוספות prove his point from the case in the משנה which states: משנה שניהם לתוכה והוציא שניהם פטורים, and if אגד יד לא שמיה אגד then the עני should be π .

2

¹ Compare to the גמרא ג,א עקירה גופו כעקירת חפץ ממקומו דמי